

Εὐφημία γαμήλιοι

Honori nuptiarum Viri doctrina, hu-
manitate, & virtute præstantis,

Dn. PETRI à JHENA,
scholæ Servestanæ hypodidascali,

SPONSI,

celebratarum, cum

Honestæ & pudicissimæ Virgine

A N N A,

Dn. GEORGI SCHÖNVOGELII

P. M. Servestanæ quondam civitatis

Camerarij, Viri ornatissimi,

&c. F. unica,

S P O N S A,

Nuncupata à fautoribus, collegis, & amicis.

A. D. X V. mens. IXbr. Juliani

anno O. R. MDCIIX.

S E R V E S T Æ

Imprimebat Christophorus Vveida.

Παράτητος Ἑλληνῆ ,

Ad Dn. P E T R U M à J E N A
Sponsum. &c.

N me qui tuus est amor infucatus, amoris
Extare in te vis carmina signa mei,
Quando paras casti thalami solennia, cingat
Quæ, de carne tua te caro, sponsa, petens.
Parcendum noras afflicto, Sponse, ministro
Verbi: ast quod signum poscis amoris, habe.
Alget Musa, dolet pes, lætos condere versus
Mens refugit: languet nec tamen ipsa fides.
Quæ cœlo mittens calidi suspiria cordis,
Carmine tormina sic vincere nisa fuit:
Permittente DEO crus fractum cerno sinistrum,
Perpetuò infracta ut sit mihi dextra fides.
O JESU, lapsi quem novimus esse misertum,
P E T R I, jam lapsum commiserare meum.
Restitue officij mandati munera tandem:
Erige quæso pedem, protege quæso fidem.
P E T R E en, Sponse, vides, quàm vera Oratio Vulgi:
Acer ubi dolor est, est ibi prompta manus.
Ne tamen excludat votum geniale doloris
Sensus, erit voti hæc summa caputque mei:
Inter vos sponfos dexter sit mutuus ardor,
Claudicet & nunquam, situe sinister amor.
Primæ deliciae vobis sint CHRISTUS, amoris
Autor casti, in quo sitque volupe mori:
Ambos & quocunque feret pes, ductor IESUS
Servet ut incolumes vos sine fine, precor.

M. Caspar Vlricus.

Ad doctrina humanitatéque præstantem ,
Dn. Petrum à Jena , Scholæ Servestanæ hypo-
didascalum , Sponsum.

OMnia amicorū pariter, paritérque deorū,
Duxisse fertur Socrates communia.
Sic ego Davidis modulatum carmen alumno,
A méque vatis redditum Alcæi modis,
Munus amicorum tedis commune dicavi,
Quo vota sponsis non semel feci novis.
Ac faciam posthac, si fortè rogabor amicis,
Senente nostra languidáque barbito.
Quo tua nunc itidē connubia munere dono,
Cultor sororū, PETRE, præstans ter triū.
At vice jam grata sponsæ, quæ nomine gau-
Ut gratioso, voce sic reciproca. (det
Virginei flos, & laudati fama pudoris,
Futura Clejo deïn tibi Thaliáque.
Si bene te novi, magis hoc tibi carmine gratø
Non fabulosus accidat Chryforrhoas;
Nec tibi malueris gemmarū quicquid arenis
Maris in Eoi nascitur felicibus. (ris,
Namque lapis non es, flammæ expertus amo-
Quem petra nescit, unde nomen est tibi.
Flagret ut ille tuo, nec non in pectore nuptæ
Ut flagret ignibus, precor, perennibus

Omnia sunt annis obnoxia præter amorem,
In celo flammæ concipit ille novas.

Εὐφραΐα γαμικῆ.

Ex Psalmo CXXIX. ut putatur, Salomonis, commendante omnibus hominibus, & imprimis conjugibus, timorem DEI, & manuum laborem, utrumq; ad vitæ beatitudinem summopere necessarium.

Beati omnes, qui timent Dominum &c.

1 *Ter beatum, quem timor intimo
Tangit Jehovæ pectore, nec sacrâ
A lege divorsum in salêbras
Devius insinuavit error!*

2 *O te beatum, quisquis es, aut eris!
Nam sorte quamvis paupere sis, tui,
Illo favente, te laboris
Fenus alet. Facilem ille abundè
Victum refundens, ut bene sit tibi,
Cornuq; pleno copia suppetat;
Rumoreq; ut vortant secundo,
Cuncta operum tibi prosperabit.*

3 *Ceu vitis arctans palmite conjuge
Ulmos maritat; ceu viridi domum
Incingit amplexu stolonum:
Sic tua te subolis feraci*

Stipabit

Stipabit uxor germine liberum,
Mensam ambientum; termite uti suam,
Non mentiente spem coloni,
Arborem oliua onerans renodat.

4 Hæc sunt, Jehovam qui timet, hæc viro
Promissa vitæ commoda, quæ manent,
Eventibus rerum invidendis,
Corde DEUM ingenuo colentem.

5 Arcis, Jehova, è sede Sionie
Lauto bonorum te cumulo obruet,
Urbemq̄, qua sedem locasti,
Commoditate beabit omni.

6 Florente pacis quò Solyma ubere,
Atque Israëlis incolumi statu,
Natosq̄ natorumq̄ tecum
Progeniem aspicias beatam.

PSAL. CXXVII. eodem auctore docens omnes conatus nostros & labores, nisi à Deo adjuventur & provehantur, esse irritos.

Nisi Dominus ædificaverit domum, &c.

1 Quid cæmenta, trabes quid Libanitidas,
Extremaq̄ paras marmor ab Africa?
Doctas artificum quid redimis manus,
Ut moles operum magnificas struas?

A 3

Nam

Nam Jehova suani jaciatur manu
Fundamenta domus: rem, sobolem, focum
Ni divina bonis gratia sospitet,
Solertis perijt machina fabricæ.

Ni Jehova suis mœnia circitor
Noctes atque dies excubijs tegat,
Incassum speculis excubat incola,
Somni non capiens munera pervigil.

2 Prævertens radios manè Hyperionis,
Et condens opera Noctiferum improba,
Damnato penitus nil facit ocio,
Defraudans genium ventre famelico.

Nil his proficitur: cura, labor perit,
Vitæ carnifices: ni DEUS hos juvet
In partem veniens. Ille suis penum
Auget, vel mediâ nocte cubantibus.

3 Sic, Jehova, tuo munere suppetunt,
Urbis seminium, germina liberum;
Fecundante nurus celite gratia,
Turget leta uteri prole feracitas.

4 Educente DEO, robore masculo
Firmatur juvenum prompta ferocia,
Excussa indomito qualia brachio,
Perrumpunt calami spicula Gnosij.

Felicem,

5. *Felicem ô quoties, qui gravidam gerit
His telis pharetram! non furor hostium,
In portis patriæ bella movens fera,
Illis degeneri cor quatiet metu.*

Gregorij Bersmani.

ALIA.

S*I conferre licet parvis cognomina rebus,
Callidus es tu auceps, blandulam avemq; capis.
Hæc alleccta tui, PETRE, est dulcedine cantus,
Inq; tuos laqueos ANNVL Ablanda venit.*

*Thespiadum latis etenim es versatus in agris,
Ac tibi dulcisonum carmen Apollo dedit.*

Ergo Sponsa tibi resonabit gutture carmen,

Quod paret optati gaudia conjugij.

Non opus est igitur modulari carmen amicos,

Nam resonante tua nostra Thalia tacet.

Sufficit ex animo vobis bona cuncta precari:

Vivite felices, nec sine prole diu.

Johan. Sagittarius MD.

Ad eruditione & virtute ornatissimum Vi-
rum Dn. Petrum á Jhen, Scholæ Servestanæ συνεργόν,
Sponsum, affinem &c. allusione facta
ad quasdam Platonis sententias.

Δεῖ ἡμᾶς γεννῶντάς τε καὶ ἐκτρέφοντάς παιδας καθάπερ λαμ-
πάδα τὸν βίον παραδίδοναι ἄλλοις ἐξ ἄλλων.

Item:

ὡς γάμων δὴ αὐτῆ ἔσω ἡ παραμυθία, ὡς χεὶρ τῆς ἀειγεννοῦς
Φύσεως ἀντέχεσθαι, τῶν παιδῶν καὶ ἀλείψην, καὶ αἰεὶ τῷ Θεῷ ὑπο-
ρέτας ἀντὶ αὐτοῦ παραδίδοναι. Mentibus.

Mentibus insculpta est lex hæc, cum compare vi-
tam

Exigere, & patrem quæ jubet esse virum,
Ne frustra in patulas productus luminis oras,

Morte obitâ totus desinat esse super:

Sed soboli seræ prædulcis lampada vitæ

Tradat, & in seriem proferat ille genus.

Rectè igitur, mi PETRE, facis, quòd sponte capistro

Serva maritali subjicere ora paras,

Ut doceas, te non gestare in pectore cautes:

Sed flecti facile & molle cor esse tibi.

Gignes ergo tuo similes virtute parenti,

Et matrem referant quæ pietate tuam,

Et qui non segnes tua per vestigia pergant

Inservire DEO, Pieridûmque choro.

M. Iohannes Theopoldus.

A L I A.

U*T patris tacitæ pertentant gaudia mentem,*

Cùm placida sobolem sorte vigere videt:

Sic ego lingua, animoq; favens, & pectore toto,

Grator, PETRE, Tibi, & gaudeo sorte tua:

Quodq; doces pueros studiorum Elementa bonorum,

Atque studes patria commodus esse tua:

Quodq; DEV Sforma insignem, tibi, grande didaxregov

Consortem justî donat habere tori,

Cum qua ut per plures evolvas suaviter annos,

Autorem thalami pectore & ore precor.

M. Balthasar Riesewetter.

A L I A.

Divina

Divina, quod sit vivus ille amor DEVS,
Apostoli sententia est.
Nempe hausta sancto corde, quod templum λόγος
Divinitatis proprium est.
Divina amoris illius deprecant
Nobis abyssum oracula.
Dilectione cuncta nobis lex DEI
Flagrare vult anima loca.
Dilectione proximi totam quoque
Ardere mentem postulat.
Hac summa legis, legis & promissio
Est charitas praestantibus.
Non praestat ullus: ecce quantus unici
In missione Filij
Amor relucet maximi Patris, angeli
Ut horreant mysterium.
Natura & ipsa, & quicquid orbe clauditur
Annon sonora de DEI
Amore vox est? sanctus inprimis torus,
Amorq; verus conjugum,
Est sancta imago & dulce spectaclum pijs
Amoris ejus, hinc DEVS
Iubet, maritus quisquis est, ut conjugem
Ceu membra curet propria,
Et delibutis gaudeat complexibus
Honore sacro operis DEI.
Hinc se marito comparat bonus, suam
Ecclesiam & sponsam vocat.
Quod nosse sanctis sufficit. Non interim
Fas grande & hoc mysterium est
Transferre ad aeternum Iehova spiritum
Et spiritalem ecclesia

B

Flammam

Flammam libido quicquid, aut ardentior
 Flamma, aut inordinatior
 Affectus harenis re creat a plus bono
 Suasit, nec huc trahenda erunt
 Amantium non efferenda ineptia
 Et ficta mundo gaudia.
 Ergo beatus verus est amor, bono
 Quo si quis orbis aut potens
 Vivit, lehoræ at intimis suspirijs
 Ardens amores ambiat.
 Illis beatè vivitur, seu Demonum
 Et orbis ira totius.
 Instet fideli, culpa seu mentem gravis
 Contristet, ærumna graves,
 Totiq; montes irruant mali, invidus
 Seu vexet aut homo reprobus.
 Seu cesset omnis charitas hominum, pius
 Amore gaudebit. DEI.
 „ Amore certus absoluto se datum
 „ CHRISTO, absolutum pessimi
 „ Quamvis amorem hunc undiq; allatrent canes,
 „ Contraq; sevi ululent lupi.
 Amore & hujus, Sponse, amor tuæ tuo
 Conduplicetur pectori.
 Hunc esse amorem sempiternum amoribus
 Nunc, sponse, discas ex tuis.
 Vives beatus hæc tenendo: nam malis
 Hæc vita plena est omnibus,
 Passimq; regnat tecta doctæ hypocrisis
 Et viperina charitas,
 Bonumq; in uno, comprobatur, quod sit DEO.
 Non carne vana fidere,

Nauta:

*Nautæ fideles sunt, & omnes navigant
(Ænigma amatoris cape
Geographorum) in seculo ponti Axeni
Angustias per bosphori
In laxiorem non diu propontidem
Nam denuo Hellepontus est
Enavigandus, donec immensum & patens
Aegæum in æquor, cyclades
Dant mansiones plurimas ubi, sospites
Ductore perveniant DEO.*

Samuel Fabricius Islebiensis
Servestæ verbi minister.

A L I A.

HOrti venustas maxima
Flos est odoratæ rosæ:
Digiti venustas maxima
Est annuli rutilus nitor.
Sed lectuli consors pij
Fidelis, & domesticos
Edocta ad usus, est decus
Jubarque totius domus.
Talis marita munere
Datur Jehovahæ providi
DEUM verenti, & supplice
Semper vocanti pectore.
Ter ergo gaude & amplius
O P E T R E, Musarum decus;
Gaude, quod optimus Pater
Tali beat te conjuge.
Huic non lapillos Indicos,
Et uniones splendidos

B 2

Præferre

Præferre debes, nec Midæ
Crocæne gazas maximas.

Amoris & honoris ergò deproperabas

M. Isaac Gregorii

Reipub. Servestana Camerarius.

Α Λ Ι Α.

Τῷ λογικώτατῳ νεανίᾳ Πέτρῳ Ἰηναίῳ συνεργῶ μου ἀσπαίῳ
ἐν τῷ τῆς Σωτηροπόλεως Φερνλιστηρίῳ, Ἰωάν-
νης Ἀρχιεπίσκοπου.

ΕΝ γένει ἀνθρώπων, σοφίῃ Θεὸς αὐτὸς ἔταξε
λαμπροτάτη ἀγνοῦ πότνια θεσμὰ γάμῃ.
Ἡδὲ μίαν θέλει ἐνθέσμως ἐνὶ ἀνδρὶ γυναῖκα,
κολλᾶσθαι, μέχρῃς οὐ ἂν διάχωσιν ὁμῶς.

Ὅφρα θεὸν δαέωμεν νοῦν καθαρὸν τε καὶ ἀγνὸν
ἔμμεναι, ὅς λύμην πᾶσιν ἄποσρέφειται.

Τὸν δὲ εἶον διατάσσωμεν διόλοιο πρὸς αὐτῆς
γνώμην, ἀγναῖοί τοι φρένα, σῶμα, λόγους

καὶ διασώζηται νομίμως τῷδ' ἀνδρὸς γένεια,
ἄθος τε βροτέα ριζοφύτοιο μένη,

ἔσμός ἐόν ἀοράδην διὰ τῆς Βαγγελίσιο

ἐκλεχθεὶς ἀγίων δισεβέωντε φρενῶν,

αἱ τὸν ἀληθινὸν, ὡς φανέρωσεν ἐ, γνώσκουσαι

ὑμνοῖς ἄσονται αἰδίσοισι θεόν.

Ταῦτα ἰδὼν, πινυτῆ τε διασκέψας ὀπινοῖα

Πέτρε, καλῶς φρονίμων μῆδεα εἰσεδέχου,

Νῦν τε θεοῦ δόντ' ἔνυμφον λάβες ἀγνοπάρεχον,

πιστὴν σοι βιότῃ σύζυγον ἑασομένην.

Τίνεκα συγχαίρω, καὶ εὐχομαὶ εὐδωταίνειν

σύζευξιν ἴσθ' ἀμφοτέρωθι γάμῃ.

Ἄ Λ Δ Η.

Ελα γὰρ νυμφίοισιν ὄξομένων καλὰ

Νέοις, ἔρωτα, τὴν τε παλυώνυμον

κύπριν, καλεῖσθαι, ἢ γαμέντων δαίμονα

ἰμένανον.

Ἰμέναιον, ἄλλον καὶ ὅμοιον, ἦν νόμος.
 Οὐν μένον, ἐν τῷ, Ὀτυχή τὸν Πηλέα,
 Ἄγοντα κεδνήν πρὸς δόμον, τὴν Νηρέου,
 Θεῖν, παλαμῶν μῦθος ἡμῖν δείκνυσι,
 Ὡς πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Θεῶν παρέμμενα
 Τύχην γαμήσι, τοῖςδε εὐλογημένοις
 Κλυτὸν γενέσθαι ἀγλαόν Ἰ Αχιλλέα.
 Καὶ δὴ ἐπαινεῖσιν οὗτοι ὀλβίους
 Γάμους Ἰάκχου, ἀλκίμου Ἰ Ἡρακλέους
 Ἄλλων τε, ὧν δείπνοισι τοῖς γαμηλίοις
 Παρέντα μυσθῶσι Μουσέων χορὸν.
 Καὶ τοῖα οὕτως μὲν παλαμῶν ψεύδεσσι
 Κακῶς αἰοιδῶν χετλίη μαλαϊότης.
 Ἡ μᾶς δὲ ἔχρη, ζῶντα εἰδόμενος Θεὸν
 Κτιστὴν ἀπάντων, καὶ γάμοιο ἐργάτην,
 Οὕτως ρυπαίνειν θεῖα τῶν γαμηλίων.
 Ἰδμεν γὰρ αὐτῶν πρὸ βέλτερον κλέος.
 Τί ἐστὶ Πηλεὺς, πρῶτόπλαστον πρὸς Ἀδάμ.
 Γονῆα πάντων, ὃ Θεὸς παντοκράτωρ
 Νύμφῳ ἔῃσι χερσὶν Εὐὰν κτίσατο!
 Τί Βάκχος οἴνωψ, ἐνθεον πρὸς Ἰσαῖν,
 Ὡς θουμασῶς μὲν Θεὸς προσήγαγεν
 Καλλιὴν Ῥεβεκκάν! ἢ τί πτυλυπαιδία
 Τοῦ Ἡρακλήου, πρὸς Ἰάκωβον, δώδεκα
 Τῶν Πατριαρχῶν, τὸν τοκῆα εὐφορῶν!
 Τί ἠΰφωτος ἐστὶ Μουσέων χορὸς,
 Πρὸς τῷ Θεοῖο πᾶδα πρὸ βελήρατον!
 Πρὸς τὴν Μαρίαν μητέρ' αἰειπαρθένον!
 Πρὸς Φῦλον ἰερὸν πότνιον Ἰ Αποστόλων,
 Κλέος γάμοιο κοσμεόντων ἐν Κανά!
 Ὅλως τί τυφλῶν πάντα ἐθνῶν ψεύδεα
 Πρὸς τῷ θεῖον τῷ γάμῳ μυστήριον!
 Νύμφῳ ἑαυτῷ ὡς ὀνυμφίος Φιλῆι
 Οὕτως ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐκλεκτῶν χορὸν.
 Ἐν τούτῳ ἦν ὁ Πέτρος πόλλω χάρματι,
 Νύμφῳ τὴν πρὸς οἶκον Ὀφρανθεῖς ἄγε,
 Ἦν μὴ δολοπλόκοιο οἴστρου Κύπριδος

Ἐρωσθε, ἢ ὕμναμος, ἔθνικοὶ θεοὶ,
 σοὶ προσένησαν: ἀλλὰ, ἀγνή ἡ τριάς
 Ἡμενόσεπι, καὶ ἀδελφὸς Μονὰς
 Σὺ δ' ἐν παρόντι χαῖρ' ἄρισε νυμφίε,
 θεόθεν λεληθὼς εἶδος ἀγλαὴν κόρη
 Ἡθός τ'. Ἔσεθε ὑμέες δὲ ὕστερον
 εὐδαμονῶντες, τῷ θεῷ πιθόμενοι.

*Iohan. Fuhrmeister Ballenstedensis
 Juris Cand. F.*

A L I A.

PETRUS Acidalios nuper contemserat ignes,
 Riserat & pharetræ tela, Cupido, tuæ:
 Audijt illa Venus, justamque exarsit in iram,
 Anne, ait, impunè hic talia dicta feret?
 Nullorum aut juvenū domui fera pectora flammis,
 Aut adigam hunc nostro subdere colla iugo:
 Nec mora, ridenti tenduntur retia PETRO,
 Aucupio in medio PVL CRA locatur AVIS,
 Mulceat ut suavi juvenem modulamine cantus,
 Et placido duram captet amore PETRAM:
 Vidit ut, obstupuit, præcordiaque intima sensit,
 Et Veneris telis eminus ictus amat,
 Quin etiam attonitus subito (mirabile dictu)
 Hactenus invisos irruit in laqueos,
 Escaque præbetur jucunda reciprocus ardor,
 Urit & alternus pectora bina favor:
 Tum Venus arridens, i nunc, ait, atque protervè
 Fœdera legitimi temnere perge tori.

M. Carolus Sachsus.

A L I A.

Tempora

TEmpora nunc, amites quibus insidiaq; parantur,
Linaq; cum pedicâ & crate locantur avi.
Cum rudis ergo animos formes atque ora juventa,
Auceps cur factus nunc, PETRE, miror ego?
Auguror; aucupio tali dedit ANNULA causam,
Quæ volucris pulcræ nomina pulcra refert.
Retia vix laqueosq; tuos arteisq; locaras,
En cadit in casseis pulcra avis illa tuas.
Hæc licet edurus de nomine, PETRE, puteris,
Inflammante tamen flexit amore secur.

” Sub sua jura vocat veluti vis omnia mortis:

” Sic & amor cunctos sub sua jura vocat.

” Vtraque enim pollent equali robore: quod mors

” Indomita evincit, vincit & acer amor.

Non itaque ulterius placuit tibi cernere amori,

Ast, PETRE, conjugij serva capistra subis.

En igitur sponsam, pie Sponse, medullitus arde.

Flagrante en sponsi, sponsa, ab amore cale.

Sic ô sic arctate simul tam dulce capistrum,

Quò tecto & lecto mutuus assit amor.

Sic ave, sponse tuâ juveniliter utere captâ.

Te justo ut mactet tempore prole patrem.

Fiat ut hoc, tu CHRISTE juva, inspirator amoris

Casti, accite novo præsens adesto toro.

Hospes honorasti tædæ qui jura jugalis,

Dum liquidum mutans vina meraca facis.

His pariter facias, & amara in dulcia fundas,

Fecundus quò sit, sitq; secundus amor.

Et, tu sponse, fac, ut tua avis tibi dulcè queratur,

Ne tortura torus fiat, amaror amor.

Non moris, sed amoris & amicitia ergò suo

Petro à Iehnen ipsius honoribus nuptia-

rum congratulans deproperabat

M. Marting Vierthal. Cothen-Anhal.

Can-

ticor. 8. 6.

A L I A.

PETRE, mihi ante alios felici junctior astro,
 Ante alios usu cognite amicitia!
 Ecce, quod investi propè mento, vere sub ævi
 Florentis, festum conjugiale paras,
 Mirari multi, quin & culpæ videntur,
 Pars cum judicio, pars sine judicio.
 Nam vel connubiis aptos socialibus annos
 Metiri barba, non numerare, solent;
 Vel, non sperantes de te meliora, Camœnas
 Iri habitum digno post tibi honore, negant:
 Proinde putant, thalami cessatum ducere curam,
 Annorumque aliquot te decuisse moram.
 Verùm *istic essent, alio essent, autumo, sensu,*
 Quodque facis, facerent, fors modo ferret, idem;
 Tantum non tua pacta tori matura probarent,
 Hi cum judicio, hi non sine judicio.
 Namque *tibi*, non una, gravis (scio) pondere causa est,
 Cur dante hæc veniat *Gratia grata Deo.*
 Nempe *Deo*: numero, mensura, & pondere, cuncta
 Disposuit nutu qui sapiente suo,
 Præstituensque toris rata tempora, currite, dixit,
 Currite, gyratis orbibus, astra poli;
 Donec, ab æterno quæ designata satoris
 Consilio est, horam fata benigna vehant:
 Quæ beet amplexu consors dilecta maritum,
 Et pulcra faciat prole subinde patrem.
 Unde patet, tedis quod & opportuna, **J E H O V A E**
 Arbitrio, sint hæc tempora fixa tuis.
 Nec festinatis adeo, ut plebs somniat, annis
 Dicéris verè fedus inire tori.
 Nam tua jam quintum, sexto vicinius, ætas
 Auspiciis lustrum clausurit, opto, bonis:

Sexto,

Sexto, quo juveni thalamos ambire puellæ
 Nabilis, Aseræo vate docente, licet.
 Raræ igitur barbæ brevior mensura modisque
 Mensores istos fallere sæpe solet.
Gratia nempe: ulnis qualem qui nollet utrisque
 Oblatam amplecti, non foret ille lapis?
 Durior immo foret: quia sic te emolliit illa,
 Ut, sine re, sola sis PETRÆ voce lapis.
 Inunc, & totam vel adhuc trieterida lecto
 In vacuo gaude vivere, & absque pari.
 Sed, quod non-fecisse nefas, facis ipse, JEHOVÆ
 Sumens, qua decuit sumere, dona manu:
 Grata, dico, manu: nam queis occasio tedæ
 Tam bona vilis erit, vilis & autor erit,
 Autor at ipse DEUS: bona qui spernentibus, ultrò
 Quæ prius obtulerat, jure deinde negat.
 Nempe *tibi*: qui Pieridum Charitumque fuisti
 Et puer, & juvenis, vir quoque cultor eris.
 (Hic namque implebis, spero, mihi nominis omen
 Mòre petræ constans, hinc mihi PETRVS eris)
 Jure CHARIS merito tibi nubit, jure jugali
 Spondet perpetuas ANNA in amore moras.
 ANNA, cui lectas non rubro in littore gemmas,
 Non aurum ante Tagi divitis omne feras.
 Si spectes ortus; patre quondam parte senatus
 Nata, decus matrem grande pudoris, habet.
 Si spectes formæ decus; haud inamabilis, etsi
 Tyndarin haud æquans, en sedet ore nitor.
 Si spectes dotem; quamvis spectanda quod hæc sit
 (Quæ tamen haud ideo rejicienda) neges:
 Prædita dote venit; qua quæ sit prædita, multos
 Quàm fastidierit multa puella procos!
 Sin spectes animum, quem (novi) ante omnia spectas,
 Hic, pulcer dici cur mereatur, habet.

C

Namque

Namque sub hoc pulcræ virtus tenet aurea sedem,
Virtus, qua toto pulcrius orbe nihil.
Hic tua tam rapida succendit pectora flamma,
Hic, qui surripuit te tibi, solus hic est.
Ergo animæ pars magna tuæ, pars corporis *ANNA*,
Vitæ fida comes post erit usque tuæ.
Confors *ANNA* tuæ fortis, sit læta, sit aspra,
Sæpius hanc vitam quæ comitatur, erit.
Nec modò erit confors, sed dulce levamen, & omen,
Nunquam non referens nominis *ANNA* fui.
Pulveris inprimis schola multi quando remittet
Pertæsum, quavis bis propè luce, domum:
ANNA domo excipiet, qua cuncta exclusit antè,
Quæ parerent animo tædia fortè tuo;
Quàmque serenârit lepidis sic undique ocellis,
Ut capias animo gaudia mille tuo;
Quin & post menses inceperit, æmula vitis
(Da, vivace, *DEUS!*) prole replere, decem.
Hinc thalami geminata feres tibi gaudia, & usque
Pignore & usque novo multiplicata feres.
Hinc velut ipse tuæ nunc discis imagine flammæ
In sponsam, quàm te *CHRISTUS* amore flagret;
Te, cunctosque, fide qui justificante beati,
Illius & Sponsæ vivida membra sumus:
Sic etiam innati in sobolem sub imagine amoris
Tum disces, quàm nos flagret amore pater,
Ætherius pater, unigenam, sua gaudia, natum,
Qui diræ voluit jura subire necis;
Natorum ut nobis acquireret aurea jura,
Et patris hæredes poneret arce poli.
Cumque tuæ docilis curæ sit credita pubes,
Quæ tenero ore *DEUM* clamat & ipsa Patrem:
Inde simul disces, hæc quod non ultima laus est
Rectè filiolos erudiisse *DEI*.

Unde

Unde tuum studium, poterit si crescere, crescet,
 Ter triplicis crescet cultus amorque chori:
 Crescet & ampla DEO laus pubis ab ore, futuræ
 Nempe foro & templis utilis atque scholæ.
 Hæc, precor, hisque manu plura & potiora JEHOVÆ
 Addita, nunc inito commoda carpe toro:
 Utere sorte tua: lætis amplexibus ANNAE
 Perfruere, hæc donec vita DEUSque finit:
 Utque fruare diu, fac cum pietate fruaris,
 Et cum iudicio, non sine iudicio.

*Martinus Quelmaltius
 Coldicio-Misnensis F.*

PETRVS A IENE
 ANNA SCHVNEVOGELS

αιαλαμυαλις εβτες

AT PENE VIR ES.
 HVNC LEGE SANA, ONVS.

Concilio in medio nuper citharædus Apollo
 Musarum residens, donis & honoribus auctos
 Dum cupit efficere, & titulis mactare superbis,
 Bellerophonteis undis qui labra rigarunt,
 Doctæque, qui passim præstantùm scripta virorum
 Nocturnâ volvere manu, volvere diurnâ.

Ecce alios inter, multâ videt arte politum
 Et virtute virum, dictisq; affatur amicis:
 AT non, ò non sic, Musarum strenue cultor,
 Sedibus à nostris unquam indotatus abibis,
 PENE, immò penitus VIR ES, arte, etate fideq;
 Hinc tibi munus habe; Patria patrū inclutus ordo
 Mox te præ reliquis, populi applaudente coronâ,
 Eliget, electum doctorum in parte locabit
 Informatorum pubis, Ludiq; Magistrum.

Hæc dum forte Venus tenerorum Mater amorum

C 2

Audit.

Audiit, in vul: u juvenis sua lumina figit,
 Premium & à nobis, inquit, cape munus opimum
 PVECRAM nimirum VOLVCREM, quæ pulcror ipsa
 Sit lunonis ave, & sua vi modulamine canius
 Lusciniam superet, castoq; pudore palumbes:
 Dixerat. Hinc montem Idalium sua regna revisens,
 Voce pharetratum puerum compellat amicâ:
 Nate meæ vires! mea magna potentia Nate!
 Tinge age! sed casto tua spicula tinge veneno,
 Et celebrem subito Sorabum te confer in urbem,
 Illic invenies præstanti corpore Nympham,
 Quæ matura viro est, & plenis nubilis annis,
 Annula honorati sat a sanguine Schunvogell.
 Huic castas immitte faces castissimi amoris,
 Conjugiumq; para castum, inviolabile, sacrum!
 Nec mora: mox Puer advolitat, pharetraq; sagittam
 Depromens, thalamum candenti nube subintrat
 Virgineum, inq; sinus teneros dum denique casta
 Tela Deus figit, placide sic ora resolvit:
 Nostine egregium juvenem, virtute coruscum
 Multiplici, Petrum dico cognomine Jhenam?
 HVNC LEGE SANA virum tibi, ONVSq;, quod ipse Iehova
 Conjugio imposuit, constanti pectore ferto.

Christophorus Lelmius.

A L I A.

Quid hoc novi est? quid tympana nunc sonant?
 Quare puella conveniunt? ac
 Cur illa pictâ fulget, illa
 Murice veste nitet decora?
 Fallor ne, num quis gaudia jam sacra
 Tædæ parabit? Dic mihi MUSA quis
 EST? PETRVS à IHENA, tenellam
 Qui docet Aoniam juventam:

Iamjam

Iam iam sacratum quem comitabitur
Templum petentem Curia cum Scholâ:
Pulcerrima incedetq; Sponsa,
Quam Venus & Charites sequentur.
Vixit Camænis semper idoneus
Et militavit non sine gloria
Hic Sponsus, ergo Musa Sponsum
Hunc cane, carmen eiq; dicas.
Dices profectò carmine tam nihil
Sublime, præstans, eximium nihil,
Quo dignus haud sit ille, & ejus
Sponsa procis variis petita.
Horum parentes sed sileas modò
Thalia claros, & sileas avos,
Virtute, vitâ, moribusq;
Qui meruere decus perenne.
Quis namq; nescit PETRE, tuum patrem
Fuisse doctum, consilio gravem,
Qui laude gessit consulatum,
Iura cuiq; dedit roganti?
Quis pulchra nescit Sponsa tuum patrem
Amasse justum, justitia Patrem,
Cum laude gessit qui celebre
Hac Camerarij in urbe munus?
Te Sporse, dulcis gloria patria
Ornat decentis corporis optima
Forma, atq; primævo juventa
Flore viret tua nunc alacris.
Sed non juventa dedecori tua.
Est vita, vita quando gregi tuo
Præcepta proponis regenda,
Non sine laude scholâ in Senatûs.
Te præbuisi candidum in omnibus,
Artes Apollo te docuit bonas,

Hinc te salutant eruditum, &
Artibus ingenuis politum,
Sed laude dignum quid nova possidet,
Dic, Musa, conjunx? Prosequitur DEVM
Amore, semper matrem honorat,
Huic & inest probitas pudorq̄:
Est ipsa gemmis pulcrior Indicis,
Est ipsa puro splendidior vitro,
Est mollius plumaq̄ corpus,
Candidius folio ligustri.
Musis amici tristitiam & metum
Tradant protervis in mare Creticum
Portare ventis, atque dicant
Carmina, vota ferantq̄, Sponso:
In Sponsi honorem, qui Claras opes
Lustrant, fruantur latitiâ hoc die,
Saltentq̄, saltando venustis
Gratificantur enim puellis.
Leges pudoris sed tamen integras
Servare nunquam non studeant ij:
Quod namque vitet quisque, cautum
Non homini satis est caduco.
Vt PETRVS ANNAM, maxime da DEVS,
Et ANNA PETRVM diligat, atque ijs
Sit una mens, una & voluntas,
Et Pyliam videant senectam.

Honoris ergo canebam

Johannes Cöppenius S.

PETRUS à JENA
ANNA SCHONVOGLIA
SERVESTANI.

αἰαζαμμάλῃ δέυτες

LEPOR SVAVITAS CHARITAS
NON GENUS EA INANE.

Tibi

Tibi Pelasgum quod dedit,
 O PETRE, nomen, durius
 Ut est nihil saxo; nihil
 Ut est aquaque mollius,
 Saxum cadendo quæ cavat:
 Sic (comparare si licet
 Vitaque cassa & spiritu,
 His præditæ mortalium
 Genti) severioribus
 Pectus Camænis deditum,
 Emolliens tibi ANNULÆ
 Fregit LEPOR, SUAVITAS
 Quem temperant & CHARITAS.
 Sic utriusque congruum
 Est, sponse, nomen moribus;
 Sic omen est in nomine
 PETRIq; & ANNÆ mutuum.
 Quid ergo vestris comprecet
 Non discrepans amoribus,
 Quod NON INANE sit GENUS?
 Hoc oro votis intimi
 Precatus ipse pectoris,
 Vestros ut ignes ventilet
 Celestis aura flaminis.

Caspar Sigismundus Bersmanus.

A L I A.

Conjugium summo res est accepta Iehove:
 Iungitur hinc casu non, pia virgo, viro:
 Sed DEVS omnipotens solus duo pectora jungit,
 Et duo sint unum mente fideq; facit.
 Evenit hinc etiam, minime sine numine divum,
 Quod, PETRE, jungatur connubio ANNÆ tibi;
 Sic etc.

*Sic etenim visum est Ihoꝛa qui cuncta creavit
Verbo, quem precibus sollicitabo meis;
Vt tibi conjugium blandum faustumq; bonumq;
Sit, viva sꝑ; diu conjugē PETRE novā.
Conjuge, PETRE, novā vivas, videasq; nepotes,
Qui faciant clari stemma perenne patris:
Omnibus in rebus feliciter omnia vobis
Succedant, cedant tristia cuncta procul.
Hoc precor, hoc optatq; omnis conviva vocatus,
Nec sinit altitonans irrita vota DEVS.*

*Benevolentia & boni ominis ergo
scripta à
Martino Mejero Servestâ-Anhaltino.*

A L I A.

GRator, sponse, tibi, Præceptor care, tuæque
Grator ego dulci felicia fædera sponsæ,
Et precor, ut fausto ducatis fidere vitam,
Et vigeant inter vos justia vincula amoris:
Dulcia quin etiam videatis pignora lecti,
Queis generis crescat vestri fœcunda propago,
Ambo salvete, & bene rem gerite, ambo valete.
Abrahamus Theopoldus.

V O T U M.

FAusta tibi grator connubia, Sponse, tuæque
Sponsæ, sit vobis mens sana in corpore sano.
Sitis ut unanimes, vestro concordia lecto
Adsit, Erys Stygio cum Dæmone protinus absit.
Vivite Mathusalæ longissima tempora vatis,
JOVAq; vos faciat perpulcrâ prole parentes.

*Abrahamus Ulricus Præceptori &
affini suo gratitudinis ergo F.*

F I N I S.

Cl 1926

ULB Halle 3
001 556 118

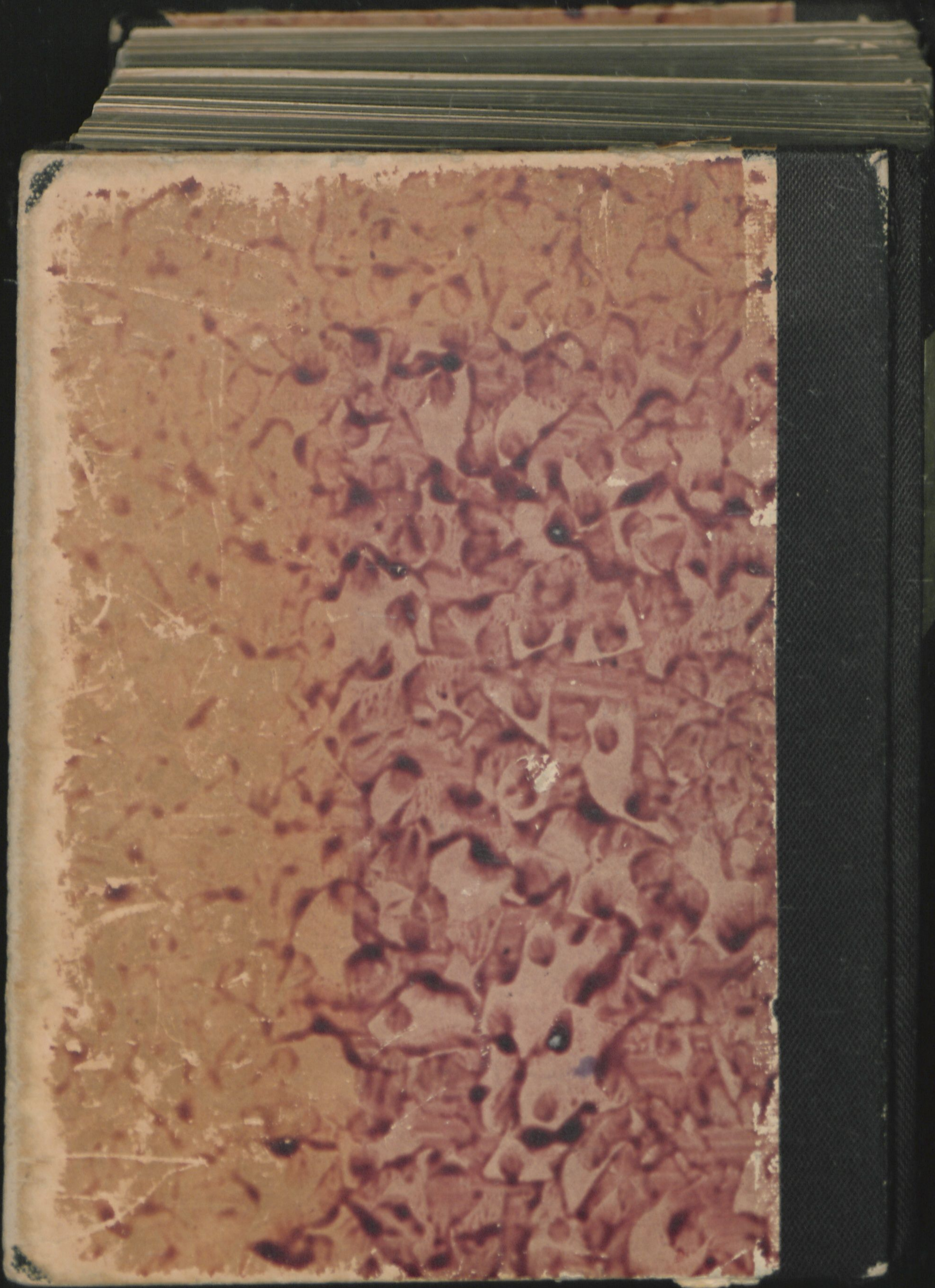
Stk. 6 = Handschrift

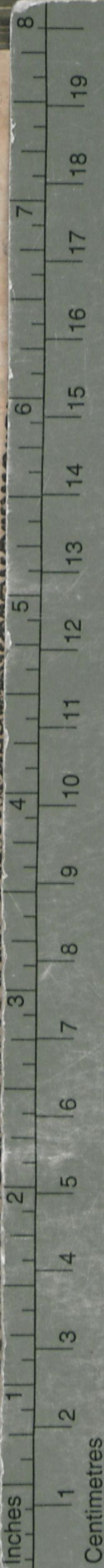
Sb.

Paul Friedrich
Buchbindereimeritor
Merseburg a. S.

VDA

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

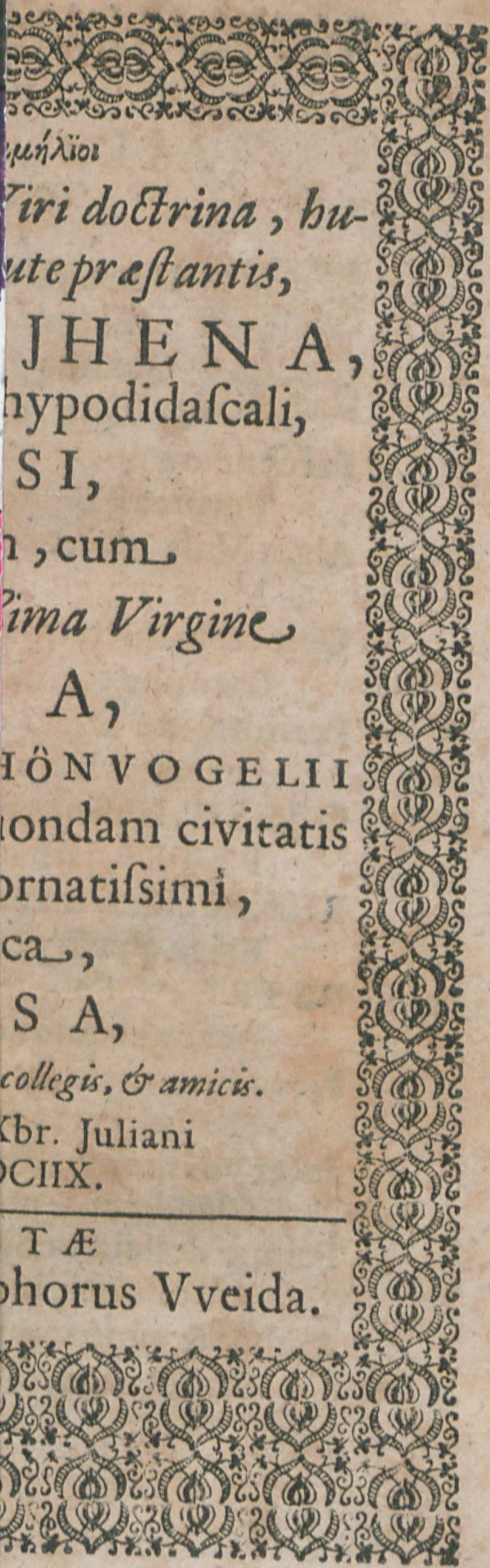
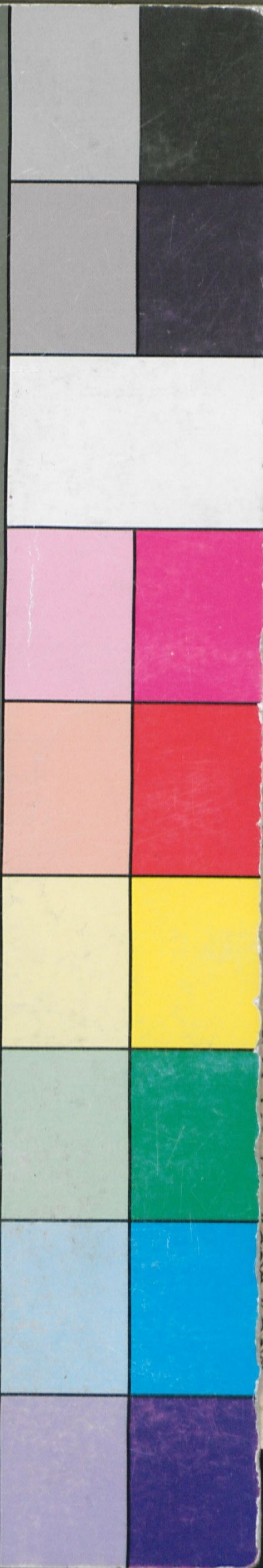
Red

Magenta

White

3/Color

Black

μήλιοι
 Tiri doctrina, hu-
 ute prestantis,
 J H E N A,
 hypodidascali,
 S I,
 n, cum
 Prima Virgine
 A,
 HÖNVOGELII
 nondam civitatis
 ornatissimi,
 ca,
 S A,
 collegis, & amicis.
 Abr. Juliani
 DCIIX.
 T Æ
 phorus Vveida.